SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:1458

av Anna Wallentheim (S)

Ökad tillgänglighet och jämlika möjligheter till idrott för personer med funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över möjligheten att ta fram en nationell handlingsplan för att undanröja hinder för personer med funktionsnedsättning att delta i idrotts- och fritidsverksamhet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över förutsättningarna för ekonomiskt stöd till idrottsspecifik utrustning och hjälpmedel för personer med funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra samordningen mellan stat, regioner, kommuner och idrottsrörelse för att fler personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i regelbunden idrott och fysisk aktivitet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Alla människor ska ha möjlighet till en aktiv fritid och till den gemenskap som föreningslivet erbjuder. I praktiken är dessa möjligheter emellertid inte jämlikt fördelade.

För personer med funktionsnedsättning kan vägen till en idrottsaktivitet kantas av flera hinder. Det kan handla om bristande tillgänglighet i idrottsanläggningar, höga kostnader för specialanpassad utrustning, svårigheter att ordna resor till träning och tävling eller brist på ledare med rätt kompetens. Dessa hinder riskerar att begränsa människors möjligheter till fysisk aktivitet, gemenskap och en meningsfull fritid.

Rapporten ”Parasport förändrar liv” från Parasport Sverige och PwC Sverige 2025 belyser parasportens betydelse för såväl individ som samhälle. Den visar på ett samhällsekonomiskt värde genom förbättrad hälsa och uppskattade minskningar av sjukvårdskostnader. Men värdet kan inte enbart mätas i pengar. Det handlar också om självförtroende, delaktighet och möjligheten att vara en del av ett sammanhang.

För att fler ska kunna ta del av dessa vinster krävs åtgärder som utgår från individens hela situation. Det räcker inte att en idrottsförening erbjuder en aktivitet om den enskilde saknar möjlighet att ta sig dit eller har inte råd med den utrustning som krävs.

Ansvaret för att undanröja hindren är fördelat mellan flera samhällsaktörer. Därför behövs bättre samordning mellan statliga myndigheter, kommuner, regioner och idrottsrörelsen. En nationell handlingsplan bör identifiera de viktigaste hindren, tydliggöra ansvarsfördelningen och ange hur resultaten ska följas upp.

Det behövs också en översyn av hur kostnader för idrottsspecifika hjälpmedel och utrustning kan hanteras så att den enskildes ekonomi inte blir avgörande för möjligheten att idrotta. Översynen bör omfatta befintliga stödformer och hur de kan utvecklas.

Utgångspunkten måste vara att personer med funktionsnedsättning ska ges reella möjligheter att delta i idrott och fritidsverksamhet på jämlika villkor.

Genom att undanröja praktiska och ekonomiska hinder kan fler människor få tillgång till rörelse, hälsa och gemenskap. Det är en investering i både individen och samhället.

Anna Wallentheim (S)